

واکنش دادستانی به ماجرای هک‌ها

دادستان عمومی و انقلاب تهران درباره پرونده‌های قضایی تشکیل‌شده درباره عوامل مرتبط با حملات اسرائیل، گفته است که پرونده‌های تشکیل‌شده عموماً با موضوع جاسوسی برای دشمن، انتقال اطلاعات از طریق ارسال نقشه یا لوکیشن (مکان‌نما)، همچنین حمل و انتقال موادمنفجره و... است. به گزارش خبرآنلاین، علی صالحی در پاسخ به سوالی درباره انتشار فهرست‌هایی در فضای مجازی، از جمله نام حدود ۷۱ هزارنفر از افرادی که به رسانه‌های معاند کمک کرده‌اند، گفت: «چنانچه مدارک مستند و دلایل کافی برای ارتکاب جرم وجود داشته‌باشد، قطعاً برخورد قانونی صورت خواهد گرفت. دستگاه قضایی با هیچ‌گونه اقدام مغایر با امنیت ملی مماشات نخواهد کرد.» پس از هک‌شدن شبکه ایران اینترنت‌نشال، پرونده هویتی بیش از ۷۱ هزارنفر که با این شبکه تماس داشتند، در اختیار هکرها قرار گرفت ومنتشر شد.

تراکم‌فروشی شهرداری

رئیس شورای شهر در نامه‌ای به‌شهردار تهران این مصوبه را فاقد اعتبار قانونی خواند و اعلام کرد که نمی‌تواند ملاک عمل شهرداران مناطق باشد. به گزارش ایلنا، در روزهای گذشته نامه‌ای با امضای مصطفی چمران خطاب به علی‌زاکانی بانشر شده که حاکی از اعتراض او به صورجلسه شورای شهرداران در تاریخ اول تیرماه است. در این جلسه، با اشاره به شرایط خاص کشور و تهران و برای سهولت در فرایندهای اجرایی و ایجاد رضایتمندی عمومی، مواردی مصوب شده که از آن به تراکم‌فروشی تعبیر و به‌صورت مجوز تبدیل ساختمان‌های سه طبقه به پنج طبقه و مسکونی کردن پارکینگ برخی ساختمان‌ها اشاره شده است. مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران در نامه‌ای به تاریخ ۱۱ تیرماه خطاب به علیرضا زاکانی شهردار تهران، این مصوبات را غیرقانونی خوانده است. او در این نامه نوشته است: «صورجلسه مذکور که به تأیید جنابعالی رسیده است؛ مشکلات گروه خاصی را مدنظر قرار داده و اینکه آیا می‌تواند منافع عامه مردم را تأمین کند یا خیر، جای بحث دارد.»

چهار همت چک برگشتی داروخانه‌ها

عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان ایران اعلام کرد، از شهریورماه سال گذشته تا خردادماه امسال، رقمی بالغ بر چهار همت چک داروخانه‌ها از شرکت‌های توزیع‌کننده، برگشت‌خورده است. هادی احمدی، عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان ایران در گفت‌وگو با ایلنا درباره آخرین وضعیت پرداخت مطالبات داروخانه‌ها از سازمان‌های بیمه‌گر گفت: «سازمان‌های بیمه‌گر از جمله تأمین اجتماعی و بیمه سلامت مطالبات داروخانه‌ها را از حدود اسفندماه سال گذشته، تسویه کردند. ولی سهم ارزی دارو از اسفندماه همچنان پرداخت نشده است. در حال حاضر حدود چهار ماه است که سازمان‌های بیمه‌گر نسبت به سهم ارزی خود به داروخانه‌ها بدهکار هستند و سازمان نیروهای مسلح نیز حدود یک تا دو ماه از این سازمان‌ها عقب‌تر است.» احمدی با اشاره به مبلغ چک‌های برگشتی داروخانه‌ها گفت: «به‌دنبال برگشت خوردن چک داروخانه‌ها، چک شرکت‌های توزیع‌کننده دارو نیز نزد تأمین‌کنندگان برگشت می‌خورد و در نتیجه چرخه تأمین دارو دچار اشکال می‌شود.»

گزارش میدانی از محوطه بیرونی زندان تهران بزرگ و قرچک ورامین و گفت‌وگو با زندانیان منتقل‌شده از زندان اوین و خانواده‌های آنها

حبس دشوار در حاشیه تهران

با وجود دستور رئیس قوه قضائیه برای برگرداندن زندانیان به زندان اوین هنوز این اتفاق نیفتاده و پاسخی به درخواست‌های مرخصی داده نشده است

عکس: میزبان

الناز محمدی و سارا سبزی

گروه جامعه

صلاۀ ظهر تیرماه، در ۳۲ کیلومتری تهران، میان بیابان‌های زرد و قهوه‌ای تفتیده، جاده حسن‌آباد مستقیم می‌رسد به زندان تهران بزرگ. همانطور که جاده‌ای باریک، محصور میان خاک و کوه به زندان تمام‌زنانه‌ای می‌رسد که نام‌اش در اصطلاح، زندان قرچک ورامین است. هردو زندان، حالا همپان‌های جدیدی دارند؛ از دوم تیرماه، وقتی باز هم در صلاۀ ظهری تابستانی، موشک‌های اسرائیل بر جان زندان اوین در شمال تهران نشست، غیر از ۷۹ نفری که از کادر اداری زندان، سربازان وظیفه، محکومین زندانی، خانواده محکومان و همسایه‌های مجاور زندان، جان‌شان را از دست دادند، آدم‌هایی هم ماندند که نام‌شان زندانی بود و برای ادامه حبس‌شان، اوین دیگر جایشان نبود؛ زندانیان بندهای ۴، ۶ و ۸ به تهران بزرگ و زندانیان بند زنان به تنها زندان زنانه ایران، قرچک ورامین. همانطور که غلامعلی محمدی، رئیس سازمان زندان‌ها اعلام کرد، در کمتر از ۱۲ ساعت، حالا درخواست خانواده‌ها، هم تأمین امکانات اولیه حضور در بند قرنطینه است و هم آزادی زندانیان سیاسی.

برای رسیدن به هر دو زندان، در روزهای چهارشنبه که روز ملاقات است، باید از تهران رفت بیرون. خانواده‌های زندانی‌ها هم حالا دیگر به‌جای آنکه روزهای یکشنبه تا سه‌شنبه، بسته به نوع محکومیت، مثل همیشه برای دیدن عزیزان‌شان، راهی به شمال تهران باز کنند، باید هرطورشده، چهارشنبه‌ها به سمت جنوب تهران و البته خارج از آن بروند. امروز هم چهارشنبه است؛ نوبت ملاقاتی که به زندانیان مرید داده‌اند. خانواده‌ها در محوطه بیرونی زندان، دست‌ها را سایبان چشم‌ها کرده‌اند و منتظرند نوبت‌شان برسد. آفتاب، سوزان است و گرمایش، دانه‌دانه قطره‌های آبی می‌شود سرازیر از سر و صورت زنان، مردان و بچه‌هایی که برای دیدن زندانی‌شان، به آمدن راه طولانی و دور، عادت ندارند.

زندانیان مرد زندان اوین، «سیاسی‌ها» و «مالی‌ها» را از شب دوم تیرماه به تیپ دو زندان تهران بزرگ بردند. چند روز نگذشته بود که فیلم‌هایی از اتاق‌هایی که این زندانیان در آن نگهداری می‌شوند، منتشر شد که احساسات زیادی برانگیخت؛ در کنار اعتراض تعدادی از اعضای خانواده زندانیان که می‌گفتند این انتقال و نوع نگهداری در شأن آنها نیست و دیدن تصاویر «کف‌خوابی» عزیزان‌شان، آنها را پس از روز و شب سختی که از روز حمله‌گردانده‌اند، بیشتر آشفته‌شان کرده. حالا و در میان همههم خانواده‌هایی که برای ملاقات آمده‌اند، همان نگرانی‌ها همچنان به‌جاست. «ب» مادر یکی از زندانیان می‌گوید که وضعیت زندانیان منتقل‌شده از زندان اوین به زندان تهران بزرگ همچنان تغییری نکرده است. تعداد زیاد زندانی در اتاق‌ها، کف‌خوابی، وضعیت بهداشتی، درمانی و...، نگرانی اصلی «ب» و دیگر خانواده‌هاست. او می‌گوید پسرش از وضعیت زندان ناراضی است، هنوز توی گوش‌اش صدای بمب می‌آید، نتوانسته روانشناسی را از نزدیک ببیند و هوای داخل اتاق‌ها برایش نامطبوع است. اینها حرف‌های «ر»، دختر یکی دیگر از زندانیان است، درحالی‌که هنوز رد ترس از آن انفجارها روی صورتش هست. او می‌گوید، میزان ناراحتی‌اش از این وضعیت آنقدر زیاد

است که حتی این روزها درست نمی‌تواند پشت تلفن با پدرش حرف بزند؛ او می‌گوید پدرش جای خواب راحت ندارد و شب‌ها تا صبح بیدار است. او و خانواده‌اش بارها به دادستانی مراجعه کرده و درخواست مرخصی داده‌اند، اما هنوز پاسخ روشنی نشنیده‌اند. پسر یکی از زندانیان بند مالی اوین هم که به زندان تهران بزرگ منتقل شده، می‌گوید که پدرش کمتر از یک روز بعد از انتقال به زندان تهران بزرگ، خبر سلامتی‌اش را به خانواده‌اش داد اما بعد از انتقال به این زندان، تماس‌های تلفنی به سختی برقرار می‌شود: «تماس تلفنی اولین مشکل ماست؛ چون مدام قطع و وصل می‌شود. حالا بسیار کمتر از زمانی که پدرم در اوین بود، می‌توانیم با هم صحبت کنیم. فکر می‌کنم دلیل آن هم تعداد بالای جمعیت باشد. پدرم روزی سه‌بار تماس می‌گیرد اما شاید یک یا دو بار تماس بدون مشکل و قطع و وصل داشته باشیم. او این را هم می‌گوید که بعد از مراجعه به مراجع قضایی، قول‌هایی درباره امکان دادن مرخصی به آنها داده شده است: «در حال پیگیری این موضوع هستیم که ببینیم چه مدارکی لازم است و باید چه کنیم؛ چون گفته‌اند این امکان وجود دارد که آسان‌تر از قبل مرخصی بدهند و حالا وکیل یا یکی از اعضای خانواده باید مراجعه کنند تا شرایط به آنها اطلاع داده شود. ظاهراً مبلغ وثیقه برای مرخصی پایین آمده و بیشتر از رقم بدهی نیست.»

حرف‌های غلامحسین محسنی‌اژه‌ای، رئیس قوه‌قضائیه به گوش خانواده‌ها هم رسیده؛ پس از درخواست‌های فراوان آنها که برای دادن مرخصی یا آزادی فوری زندانیان‌شان داشته‌اند، حالا او دستور ویژه داده که زندانیان به زندان اوین برگردند. او گفته است: «بخش‌هایی از زندان اوین که در پی حمله رژیم صهیونیستی تخریب شده و امکان بازسازی سریع‌تر آن وجود دارد، اقدامات لازم انجام شود و زندانی‌هایی که منتقل شده‌اند، به زندان برگردند.» امید خانواده‌ها حالا به بازگشت زندانیان‌شان به زندان اوین است؛ اگر قرار است درخواست‌های مرخصی و آزادی به جایی نرسد.

مصطفی نبلی، وکیل دادگستری که وکیل تعدادی از زندانیان سیاسی است، در گفت‌وگو با «هم‌میهن» درباره شرایط زندان تهران بزرگ و وضعیت نگهداری از زندانیان منتقل‌شده می‌گوید که زندانیان اوین به تیپ دو در زندان تهران بزرگ منتقل شده‌اند. زندانیان قبلی که در این تیپ حاضر بودند، مصرف‌کننده متادون بودند و شرایطی خاص داشتند و به همین دلیل شرایط سالن‌ها از نظر بهداشت و تأمین آب سالم، خوب نیست. «البته شرایط این تیپ، سالن به سالن متفاوت است اما به‌نظر می‌رسد در بعضی از سالن‌ها که زندانیان سیاسی اوین به آنجا منتقل شده‌اند، زندانیانی را که از قبل آنجا بوده‌اند خارج کرده‌اند. مسئله فقط حل مشکلات زندانیان منتقل‌شده نیست، بلکه به‌طور کلی شرایط زیستی زندانیان سابق تهران بزرگ هم مناسب نیست. سوال این است که چرا در این سال‌ها کسی برای حل مشکل آنها اقدام نکرده است؟»

او می‌گوید از دوم تیرماه که زندانیان اوین به تهران بزرگ منتقل شده‌اند، مسئولان زندان تلاش کرده‌اند که شرایط آن را بهبود بخشند، اما مشکل اصلی زندان تهران بزرگ و قرچک، مکان‌یابی آنهاست: «زمانی که این دو زندان ساخته شدند، اصلاً به این نکته توجه نشده که قرار است زندانیان به‌عنوان «انسان» در آن زندگی

کنند. درست است زندانی جرمی مرتکب شده، اما مجازاتش همان دریغ‌شدن آزادی است و نباید مجازات‌ها و شرایط سخت دیگری به آنها تحمیل شود. این زندان‌ها آب مناسبی ندارند و در این شرایط زندگی انسانی ممکن نیست. حالا دارند تلاش می‌کنند آب شیرین‌کن نصب کنند، اما وضعیت تهران بزرگ و قرچک به این سادگی قابل حل شدن نیست و هزینه‌هایی گزاف دارد و خروجی مناسبی نخواهد داشت.»

نبلی در سال ۱۴۰۱ مدتی در تیپ شش زندان تهران بزرگ حضور داشته و از شرایط آن مطلع است. او می‌گوید که در همان سال با هماهنگی خود زندانیان از آب معدنی برای تهیه چای استفاده می‌کردند که قابل نوشیدن باشد؛ چون آب آنجا اصلاً قابل خوردن نیست. «همان زمان سعی کردیم شرایط اولیه زندگی را در این محیط فراهم کنیم اما با توجه به مکان‌یابی نادرست آن، مشکلاتش پابرجا خواهد بود.» این وکیل دادگستری درباره امکان مرخصی به زندانیان مالی هم می‌گوید: «روزهای قبل از حمله به زندان اوین، به دایره نظارت برای پیگیری مرخصی زندانیان مراجعه کردم و دادیار ناظر زندان اوین اطلاع داد که برای زندانیان مالی واجد شرایط، دستورالعملی ابلاغ شده که به آنها مرخصی داده شود، اما هنوز درباره زندانیان سیاسی و عقیدتی هیچ پاسخی داده نشده است. بعد از حمله به زندان هم شرایط تغییر کرد و روز گذشته، اتفاقی در زندان تهران بزرگ به دادیار ناظر زندانیان سیاسی و عقیدتی اوین تحویل داده شد. او هم به وکلا و خانواده‌های زندانیان اعلام کرده است که هنوز به پرونده‌ها دسترسی ندارد، به‌تازگی مستقر شده و به هیچ سوالی نمی‌تواند پاسخ دهد.» او درباره وضعیت بهداری زندان تهران بزرگ هم توضیح می‌دهد که طبق تجربه خودش توانمند نیست و نمی‌تواند پاسخگوی مشکلات زندانیان باشد: «این بهداری مشکلات زیادی دارد و نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای بهداشتی و درمانی این تعداد زندانی باشد؛ به‌ویژه این که بسیاری از زندانیان منتقل‌شده، سن بالایی دارند و به بیماری‌های مختلفی مبتلا هستند. در این مدت برای تأمین داروهایشان دچار مشکل شده بودند که حالا کمی وضعیت آن بهتر شده است. این افراد در زندان اوین که امکانات بهتری دارد، بارها به بیمارستان اعزام شدند، حالا با وجود شرایط زندان تهران بزرگ، نمی‌دانیم چه اتفاقی برایشان رخ می‌دهد؟»

نبلی می‌گوید، با توجه به این که دادسرای امنیت به ساختمانی در خیابان نجات‌اللهی منتقل شده، هنوز پاسخگویی کاملی ندارند و به خانواده‌های بازداشتی‌ها فقط درباره شعبه پرونده آنها اطلاعاتی می‌دهند؛ چون هنوز نتوانسته‌اند از نظر لجستیک امکانات خود را فراهم کنند و به اطلاعات و پرونده‌ها دسترسی ندارند: «در این مدت بعضی از وسایل زندانیان مانند یخچال به تهران بزرگ منتقل شده اما پاسخگوی نیاز زندانیان نیست؛ چون با توجه به اینکه شرایط مالی زندانیان تهران بزرگ در طول این سال‌ها مناسب نبوده، از قبل امکاناتی در آنجا وجود ندارد و همه چیز باید از صفر و حتی زیر صفر ساخته شود.»

۵۹ زن، محبوس در قرنطینه

«ن» و ۵۸ زندانی بند زنان زندان اوین را باامداد سوم تیرماه در حالی که دست‌هایشان با دستبند به هم بسته شده بود، با اتوبوس به زندان زنان قرچک بردند؛ اول به سالن ورزشی این